

Dr. Steingaszner Pál

ny. egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

1927-ben született Budapesten.

Vegyészmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, száma: 566.

1999-ben arany oklevelet kapott.

Első munkahelye a dr. Varga József műegyetemi professzor által irányított nagynyomású Kísérleti Intézet pétfürdői telepén volt, ahol előbb laborvezető helyettes, majd laborvezető beosztásban dolgozott, 1957-ben az intézet félüzemének osztályvezetőjévé nevezték ki. Az említett beosztásokban nehézzolajoknak és kátrányoknak motorbenzinné és gázolajjá történő hidrogénező átalakítására szolgáló eljárás kidolgozásában vett részt. Az eljárást az akkori NDK-ban nagyüzemi léptékben sikeresen kipróbálták, és Varga professzor halála után „Varga eljárás”-nak nevezték el. A nagyüzemi kísérlet sikere nyomán megalakult a Magyar-Német Varga Tanulmányi Társaság, amelynek feloszlásáig tagja volt, az volt a feladata, hogy egy Varga eljárás alapján működő nagyüzem tanulmányi terveit kidolgozza. 1964-ben az Intézet Kémiai Főosztályának vezetésére kapott megbízást, budapesti munkahellyel. A Főosztály munkája elsősorban motorhajó benzinek oktánszámának növelésére és gázolajok kéntartalmának csökkentésére szolgáló eljárások tanulmányozására irányult. Részt vettek az első magyarországi benzinreformáló üzem és az első gázolaj-kéntelenítő üzem szállítóinak kiválasztásában, a külföldi üzemtervek adaptálására irányuló tervezői munkákban, az üzemek indításában, felügyelték az üzemépítéseket később pedig üzemzavarok okainak kiderítésében és azok elhárításában tevékenykedtek. Tudományos tevékenysége a korábban kénsavval végzett kenőolaj finomítás helyett ma már kizárólag használt ún. hidrogénező befejező finomítás során lejátszódó kémiai reakciók vizsgálatára terjedt ki. Az e téma területén végzett kutatásai alapján védte meg kandidátusi értekezését. 1964-1965 között Ford ösztöndíjjal Az USA-ban, a Northwestern University kémiai osztályán postdoctoral kutatásokat végzett, itt katalitikus reakciókat tanulmányozott. 1972-ben a BME Kémiai Technológia Tanszékére nyert felvételt először tudományos tanácsadói, később docensi, majd egyetemi tanári beosztásban. A tanítás mellett elsősorban szénhidrogéneknek termikus plazmasugarakban 1000-2000 C°-on végbe-menő kémiai reakcióit vizsgálta. E területen végzett munkáját a kémiai tudomány doktora tudományos cím megvédésére írt dolgozatában foglalta össze. Doktori értekezését 1980-ban védte meg. Pályafutása alatt közel száz közlemény szerzője, vagy társszerzője volt. Hazai és külföldi szimpóziumokon, valamint meghívott előadóként számos egyetemen tartott előadásokat magyarul, németül és angolul. 2003-ban nyugdíjba ment, és nyugdíjasként a MOL központjában, majd egyik leányvállalatánál szakértőként dolgozott. A Magyar Kémikusok Lapjában a globális klímaváltozással foglalkozó rovat vezetője.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.